

लक्ष्यम् २ आदानम् ३ रोगहेतुः ४ । इति
राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
“निदानं पूर्वस्थापि रूपाण्युपग्रथस्तथा ।
सम्प्राप्तिश्चेति विज्ञानं रोगाणां पञ्चधा स्तुतम् ॥
निमित्तहेत्वायतनप्रत्ययोल्यानकारणैः ।
निदानमाहुः पर्यायैः प्रायुषं येन लक्ष्यते ॥”
इति माधवकरः ॥
“सेति कर्मयताको रोगोत्पादकहेतुर्निदानम् ॥
इति रुग्निनिश्चययाख्याने विजयेनोक्तम् ॥
“इह खलु हेतुर्निमित्तमायतनं कर्ता कारणं
प्रत्ययः समुत्थानं निदानमित्यनर्थान्तरम् । तत्रि-
विधं असाक्षिन्नियार्थसंयोगः प्रज्ञापराधः परि-
ग्रामश्चेत्यतस्त्रिविधकल्पा आधयः प्राडुर्भव-
त्वाग्नेयसौम्यवायवाः ॥” इति निदानस्थाने
प्रथमेऽध्याये चरकैरुक्तम् ॥ पैलमुनिस्त-
त्तचित्तुसाग्रव्यविशेषः । यथा, ब्रह्मवैवर्ते ॥ १ ।
१६ ॥ २१ ॥
“पैलो निदानं करधस्तन्त्रं सर्वधरं परम् ।
द्वैधनिर्णयतन्त्रं चकार कुम्भसम्भवः ॥”
निदिग्धं, त्रि, (निदिह्यते स्मिति । दिह उपचये +
क्तः ।) वेपादिना बह्वितम् । तत्पर्यायः । उप-
चितम् २ । इत्यमरः । ३ । १ । ८६ ॥
निदिग्धा, स्त्री, (निदिग्ध + टाप् ।) एका । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ (विटतिरस्या एलाशब्दे
ज्ञातया ॥)
निदिग्धिका, स्त्री, (निदिग्धा + स्त्री संज्ञायां
वा कन् । कापि अत इत्वम् ।) एका । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ (यथा, सुश्रुते ॥ ३ । १७ ।
“कपित्थदृष्टीविस्वपटोलेषु निदिग्धिकाः ॥”)
कण्टकारिका । इत्यमरः । २ । ४ । ६३ ॥
(अस्याः पर्यायो यथा,—
“अनाक्रान्ता सूक्ष्मी आग्नी भण्डाक्षी च निदि-
ग्धिका ।
सिंही धामनिका सूत्रा दृष्टतो कण्टकारिका ॥”
इति वेदकरत्नमालायाम् ॥)
निदिध्यासनं, स्त्री, (पुनः पुनरतिशयेन वा निध्याय-
तीति । नि + ध्ये + सन् । ततो भावे ल्युट् ।)
पुनःपुनःस्मरणम् ॥ अद्वितीयवस्तुनि तदाकारा-
कारिताया बुद्धेः स्वजातीयप्रवाहः । इति
वेदान्तसारः ॥
निदेशः, पुं, (नि + दिश + चञ् ।) आज्ञा ।
इत्यमरः । २ । ८ । २५ ॥ (यथा, देवीभाग-
वते ॥ २ । १० । ४६ ।
“प्रबुधुस्तान् द्विजान् भवा निदेशं भूपतेर्यथा ॥”)
कथनम् । उपान्तम् । इति मेदिनी । श्रे, २३ ॥
(यथा, मनुः । २ । १६७ ।
“पराङ्मुखस्याभिसुखो दूरस्थस्यैव चान्ति-
कम् ।
प्रयस्य तु श्यानस्य निदेशे चैव तिष्ठतः ॥”)
भाजनम् । इति धरणिः ॥
निदेशिनी, स्त्री, (निदिशतीति । नि + दिश +
णिनि ङीप् ।) दिक् । इति राजनिर्घण्टः ॥

निदेशा, [ऋ] त्रि, (निदिशतीति । नि + दिश +
टच् ।) निदेशकर्ता । निदिशति इति ल्यु-
पत्ता ङ्या नियन्त्रः । इति सुश्रुतबोधमतम् ॥
निद्रा, स्त्री, (निन्द्यते इति । निदि कुतुसायाम् +
“निन्देर्नलोपश्च ॥” उणां । २ । १७ । इति रक्-
नलोपश्च ।) मेधामनःसंयोगः । इति जग-
दीशः ॥ सुषुप्तप्रव्याख्याव्याख्या । इति चण्डी-
टीकार्या नामभट्टः । सुप्त इति भाषा ॥ तत्-
पर्यायः । शयनम् २ खापः ३ खप्रः ४ संवेगः ५ ।
इत्यमरः । २ । ७ । ३६ ॥ सुप्तिः ६ खपनम् ७ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ यथाकाले सेवितनिद्रा-
गुणाः । धातुसाम्यत्वम् । अतन्द्रितत्वम् । पुष्टि-
वर्णवलोत्साहाग्निदीप्तिकारित्वम् ॥ * ॥ दिवा-
खप्रगुणः । चिगधत्वम् । ढट्शूलहिक्काजोर्णाति-
सारिणां हितत्वम् ॥ * ॥ आसौनप्रचलाधि-
तस्य उपविश्य निद्रावशाद्दोलायमानस्य गुणः ।
अरुचत्वम् । अनभिव्यन्दित्वम् ॥ * ॥ निद्रा
साक्षीज्ञानां दिवा रात्रौ च खपतां जाग्रतां
वा दोषो न भवति । इति राजवल्लभः ॥ * ॥
निद्रारहिता यथा,—
“कुतो निद्रा दरिद्रस्य परप्रेयकरस्य च ।
परनारीप्रसक्तस्य परदयहरस्य च ॥” * ॥
सुखसुप्ता यथा,—
“सुखं खपित्यनुभवान् याधिसुक्तश्च यो नरः ।
सावकाशस्य यो भुङ्क्ते यस्तु हारेर्न प्रकृतः ॥”
इति मारुङ्गे नीतिसारः ॥
“सत्त्वाच्च तम एव स्यात् जाग्रते खपते प्रभुः ।
तमसा प्राटतो देही व्योना च शून्यताङ्गतः ॥
देहं विश्रमते यस्मात्तस्मान्निद्रा प्रकीर्तिता ।
नासाहं च भुवोर्मध्ये लीयते चान्तरात्मना ॥
तस्माच्चेतो भवेत्तत्र निद्रायालीयते ब्रह्मम् ॥”
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये शारीरतेनोक्तम् ॥
“निद्रायत्तं सुखं दुःखं पुष्टिः कार्यं बलावलम् ।
दृष्टता जीवता ज्ञानमज्ञानं जीवितं न च ॥
अकालेऽतिप्रसङ्गाच्च न च निद्रा निवेदिता ।
सुखायुषो पराङ्म्यात् कालरात्रिरिवापरा ॥”
इति वामदे सूत्रस्थाने सप्तमेऽध्याये ॥
“पुच्छरीकेण सट्टं हृदयं स्यादधोमुखम् ।
जाग्रतस्सहिकप्रति खपतश्च निमीलति ॥
निद्रान्ते वैष्णवीं पाभानसुपदिशन्ति सा स्वभा-
वत एव सर्वप्राथिनोऽभिसृशति ॥ तत्र यदा
संज्ञावहानि सोतांसि तमो भूयिष्ठः ज्ञेया प्रति-
पद्यते तदा तामची नाम निद्रा सम्भवत्वनव-
बोधिनी सा प्रलयकाले । तमोभूयिष्ठानामहःसु
निद्रासु च भवति । रजो भूयिष्ठानामनिमि-
त्तम् । सत्त्वभूयिष्ठानामहंरात्रे । शीतज्ञेयाम-
निलवहुलानां मनःशरीराभितापवताश्च नैव
सा वैकारिकी भवति ॥
हृदयश्चेतनास्थानसक्तं सुश्रुत । देहिनाम् ।
तमोऽभिमते तस्मिंस्तु निद्रा विप्रति देहिनाम् ॥
निद्राहेतुस्तमः सत्त्व बोधने हेतुरुच्यते ।
स्वभाव एव वा हेतुर्गरीयान् परिकीर्तते ॥

पूर्वदेहाशुभतांस्तु भूतात्मा स्वपतः प्रभुः ।
रजोयुक्तेन मनसा गृह्णात्यर्थान् शुभाशुभान् ॥
करणाणान्तु वैकल्ये तमसाभिप्रवर्द्धिते ।
अखपन्नपि भूतात्मा प्रसुप्त इव चोच्यते ॥
सर्वसुप्तु दिवास्वपः प्रतिषिद्धोऽन्यत्र ग्रीष्मात् ॥”
इति सुश्रुते शारीरस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥)
निद्राणः, त्रि, (नि + द्रा + क्तः । “संयोगादेरातो
धातोर्घञ्ततः ॥” ८ । २ । ४३ । इति तस्य नः ।)
निद्रागतः । तत्पर्ययः । शयितः २ । इत्यमरः ।
३ । १ । ३३ ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम् ५ । २६ ।
“विहितविधिशुभवन्मो मानोन्नतयावधोरितो
मानो ।
सभते कुतः प्रबोधं स जागरित्वेव निद्राणः ॥”)
निद्रालुः, त्रि, (निद्रातीति । नि + द्रा + “स्युहि-
गृहीति ॥” ३ । २ । १५८ । इति आलुच् ।)
निद्राशीलः । निद्रा विद्यते अस्य गोष्ठ्येवा-
दिना आलुः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ तत्-
पर्यायः । खप्रक २ शयालुः ३ । इत्यमरः । ३ ।
१ । ३३ ॥ तन्नालुः ४ । इति जटाधरः ॥ (यथा,
पञ्चतन्त्रे । ५ । ४१ ।
“काशी विवर्ज्येच्चैथै निद्रालुश्चर्मचौरिकाम् ।
जिह्वालौल्यश्च रोगाणो जीवितं योऽत्र
वाञ्छति ॥”)
निद्रालुः, स्त्री, (निद्रा देयत्वेनाख्यस्या इति ।
निद्रा + वाहुलकात् आलुः ।) वासुकी । वन-
वर्जिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ नलीनाम-
गन्धद्रव्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
निद्राट्टचः, पुं, (निद्राया ट्टच् इव ।) अन्वकारः ।
इति शब्दमाला ॥
निद्रासंजननं, स्त्री, (निद्रां संजनयतीति । सं +
जन + णिच् + ल्युः ।) ज्ञेया । इति शब्दमाला ॥
निधनं, स्त्री, (नि + धा + “कूपृष्टजिमन्दिनि धाणः
क्युः ॥” उणां । २ । ८२ । इति क्युः ।) नाशः ।
तत् तु अदर्शनं मरणश्च । (यथा, विश्व-
पुराणे । १ । १३ । ७३ ।
“एकस्मिन् यत्र निधनं प्रापिते दुष्टकारिणि ॥
बहूनां भवति क्षेमं तस्य पुण्यप्रदो वधः ॥”)
कुलम् । तत् कुलस्थानं कुलमुखश्च । इत्यमर-
भरतौ ॥
निधनः, पुं स्त्री, (नि + धा + क्युः ।) मरणम् ।
इत्यमरः । २ । ८ । १६ ॥ वधतारा । सा तु
जन्मनश्चक्रत्वात् सप्तमी तारा । यथा, जन्म
सम्पदिपत् क्षेमः प्रत्यरिः साधको वध इत्यादि ।
प्रत्वारौ लवणं दद्यान्निधने तिलकाश्चनम् । इति
ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ (निट्टं धनं यस्य ।) धन-
हीने, त्रि ॥
निधानं, स्त्री, (निधीयतेऽर्चति । नि + धा +
आधारे ल्युट् ।) निधिः । इति क्षेमचन्द्रः ।
२ । १०६ ॥ (यथा, पञ्चतन्त्रे । २ । १६४ ।
“कन्देः फलेर्मुनिवरा गमयन्ति कालं
सन्तोष एव पुरुषस्य परं निधानम् ॥”)
आधारः । यथा,—